

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

6. Aprilis. Non reputare se debet Christi amicum, qui animas non fovet,
quas ille fuso sanguine redemit. S. Ignat. ib.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

non aures modò, sed & corda ultrò
bebunt; quæ duces, quò voles.

Si suaviter canenteim audient Orphum, non audient tantùm, sed & sequetur, surdæ alias & pigræ in divina caute. Hæc innocens est magia, quâ homines cantantur.

Nemo tam ferus, qui non capiatur humanitate; sermo amœnior, & oculus senior etiam ex dura rupe benevolentiam velut reciprocam Echo, provocat. quam facili impendio animas capis.

6. Aprilis.

Non reputare se debet Christi amicum, animas non fovet, quas ille fuso sanguis redemit. S. Ignat. ib.

SI una in animantibus anima, par etiam debet esse affectus, ut, quod unus, id & alter, diligat. Jam, si Deum amas, mensuram habes, quantus in te animarum amor ardere debeat.

Ex creatis omnibus anima sola est, quæ suo Deus amore dignatur : hanc affectus reliqua imperio regit. Vide, quid à anima mereatur.

Anima est imago Dei; hunc si amas,

ejus imaginem in sterquilinio hærere sines; cùm eruere queas? tantò pulchrior hæc imago, quantò Deo accedit propior. Detergere sordes, amici munus, & testimonium est.

Quanti Christo animæ constitêre? sunt merces infiniti pretii; tanti laboris, quanta ejus passio, fructus sunt; has qui non curat ab interitu, Redemptorem non amat. Cura ore, cura calamo, cura opere.

7. Aprilis.

Imperium magis impatiens, quam disciplina cupidum, arguit castigatio justò frequentior. S. Ignat. vitæ l.3.n.36.

Qui singula singulorum errata vindicare vult, omnes tollere debet homines, cùm nemo sine crimine vivat. Vitia námque erunt, quam diu homines.

Sæpe malum curatur prudenti dissimulatione, quod immodicâ curâ exasperatum fuisset. Multis medetur tempus, alia sponte veniunt ad maturitatem, ulcera & pus mali fontem ipsa effundunt.

Quoties pœna frequentior auxit malum! augebitque semper, quoties pudorem pœna frequentior excusserit; quo semel